

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Hai, ngày 12/09/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1005

“NIỆM PHẬT KHÔNG MONG CẦU TÂM PHẢI BÌNH KHÍ PHẢI HÒA”

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta chỉ chuyên tâm niệm một câu “A Di Đà Phật” thì tự khắc chúng ta sẽ được nhất tâm. Chúng ta không được vừa niệm Phật vừa mong cầu*”. Chúng ta vừa niệm Phật vừa mong cầu thì tâm chúng ta đã bị xen tạp rồi. Chúng ta không cần vừa niệm Phật vừa cầu vãng sanh, chúng ta chỉ cần chuyên tâm niệm Phật là được.

Hòa Thượng nói: “*Ma có rất nhiều tiền tài, danh vọng, địa vị. Nếu chúng ta vừa niệm Phật vừa mong cầu có tiền tài, danh vọng, địa vị. Ma sẽ giúp chúng ta thỏa mãn mong cầu đó*”. Có người niệm Phật ở đạo tràng nhỏ, khi họ có đạo tràng lớn thì họ cho rằng đạo tràng đó là Phật A Di Đà tặng. Phật không bao giờ làm chuyện đó! Phật chỉ giúp chúng ta có thể chân thật giải thoát. Phật không giúp chúng ta có “*danh vọng lợi dưỡng*” ở thế gian.

Hòa Thượng nói: “*Người niệm Phật giữ được tâm bình, khí hòa, không có dục niệm thì họ có thể niệm Phật thành công. Nếu chúng ta có dục niệm thì chúng ta dễ dàng bị Ma dẫn dụ. Ma sẽ giúp chúng ta thỏa mãn những dục niệm đó*”. “*Dục niệm*” là niệm mong cầu. Chúng ta không có mong cầu thì Ma không có cách nào để dẫn dụ chúng ta.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta muốn có tiền thì Ma sẽ mê hoặc chúng ta bằng tiền. Chúng ta muốn có danh, Ma sẽ cho chúng ta danh vậy thì Ma đã nhốt được chúng ta rồi. Chúng ta không có mong muốn thì Ma sẽ không có cách gì để hại chúng ta*”. Chúng ta mong muốn làm Phật sự, làm việc tốt thì Ma cũng sẽ dẫn dụ được chúng ta. Chúng ta không có mong muốn thì Ma không có cách gì hại chúng ta. Chúng ta cần tiền, cần danh, cần lợi, cần ăn, cần ngủ thì Ma sẽ đáp ứng vậy thì chúng ta sẽ bị Ma xỏ mũi.

Hòa Thượng nói: “*Người niệm Phật tâm phải thanh tịnh. Chúng ta chân thật niệm Phật, không cầu vãng sanh, không cầu nhất tâm bất loạn, không cầu công phu thành khôi, không cầu bất cứ thứ gì. Chúng ta chỉ niệm một câu “A Di Đà Phật” đến cùng!*”.

Nếu chúng ta vừa niệm Phật vừa cầu nhất tâm vậy thì tâm nào niệm Phật, tâm nào cầu nhất tâm! Chúng ta cầu vãng sanh nên chúng ta niệm Phật vậy thì chúng ta chỉ cần niệm Phật là được. Chúng ta vừa niệm Phật vừa cầu vãng sanh, vừa cầu nhất tâm, vừa cầu công phu thành khôi vậy thì chúng ta vừa niệm Phật vừa mong cầu. Chúng ta làm vậy thì chúng ta đã có hai tâm, chúng ta không thể nhất tâm được!

Chúng ta chỉ một câu “**A Di Đà Phật**” niệm đến cùng, không cầu vãng sanh, không cầu nhất tâm, không cầu công phu thành khôi thì chúng ta tự nhiên sẽ được nhất tâm. Chúng ta niệm Phật mà tâm tâm tương ứng, niệm niệm tương ứng với Phật A Di Đà thì chúng ta đủ tiêu chuẩn để vãng sanh.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta chỉ niệm một câu “A Di Đà Phật” đến cùng. Chúng ta niệm Phật mệt thì đi ngủ, đói thì ăn, hết mệt rồi thì tiếp tục niệm. Chúng ta niệm vài ngày thì chúng ta tự nhiên được nhất tâm. Chúng ta tự nhiên thấy Phật vãng sanh. Đó là tự nhiên! Chúng ta phải hiểu được đạo lý này!**”.

Nhiều người vừa niệm Phật vừa cầu được vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc nhưng có rất nhiều người nghe theo họ. Tổ Sư Đại Đức Tịnh Độ khuyên chúng ta: “**Một câu A Di Đà Phật niệm đến cùng, không hoài nghi, không xen tạp, không gián đoạn**”. Chúng ta niệm “*Nam Mô A Di Đà Phật cho con vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc*” thì chúng ta đã xen tạp, gián đoạn rồi! Tôi chỉ nói điều này trong phạm vi lớp học này, nếu người ngoài nghe được thì tôi không nói các vị!

Trước đây, có người để xướng niệm Phật bảy ngày thì sẽ được “nhất tâm bất loạn”. “Nhất tâm” là tâm chuyên nhất một câu A Di Đà Phật, không bị xen tạp bởi vọng tưởng, ý niệm “tham sân si mạn”, “tự tư tự lợi”, hướng thụ “danh vọng lợi nghĩa”. Họ đeo tai nghe trong suốt 7 ngày, khi mở tai nghe ra thì họ nghe có tiếng niệm Phật trong tai. Họ cho rằng đó là họ đã đạt được nhất tâm.

Một người học trò của tôi làm nghề DJ, người điều khiển nhạc trong vũ trường, nói rằng trong tai họ lúc nào cũng nghe thấy tiếng nhạc. Sau 7 ngày, trong tai họ nghe thấy tiếng niệm Phật nhưng họ vẫn còn nguyên vọng tưởng, tập khí, phiền não. Người như vậy mà vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc thì thế giới Tây Phương Cực Lạc chứa tội phạm. Một thời gian thì phương pháp “*Bát niệm tự niệm*” đó cũng biến mất. Những người dẫn dắt người khác làm sai thì họ sẽ phải gánh trách nhiệm nhân quả.

Phật A Di Đà biết chúng sanh đang niêm danh hiệu Phật nên chúng ta không cần vừa niêm Phật vừa mong cầu. Chúng ta có mong cầu thì chúng ta bị Ma dẫn dụ. Hòa Thượng nói: “**Chúng ta còn có mong cầu tiền tài, danh vọng, lợi dưỡng thì Ma sẽ cho chúng ta**”. Thí dụ chúng ta muốn trở thành người nổi tiếng thì Ma sẽ giúp chúng ta vây thì Ma đã nhốt được chúng ta.

Hòa Thượng nói: “**Người niệm Phật không cầu bất cứ thứ gì. Chúng ta cầu là chúng ta có vọng niệm. Chúng ta có tâm hiếu thắng thì chúng ta càng bị Ma phá vây thì chúng ta đã kết một cái duyên với Ma rồi**”. “Tâm hiếu thắng” là tâm mong cầu, tâm muốn vượt hơn người. Thí dụ, trong đạo tràng có người niệm Phật một ngày 5 vạn câu thì chúng ta muốn niệm 8 vạn câu. Họ lạy Phật 300 lạy thì chúng ta muốn lạy 500 lạy.

Hòa Thượng nói: “**Thế giới Tây Phương Cực Lạc không có người có tâm hiếu thắng. Chúng ta vạn nhất không nên có tâm này. Chúng ta tổ chức Phật thất, chúng ta niệm từ sáng đến tối nhưng đó không phải là chân thật niệm Phật. Trong thời gian Phật thất, nhiều người có tâm hiếu thắng, họ muốn lạy Phật, niệm Phật nhiều hơn người khác. Họ có tâm như vậy thì họ không thể đạt được nhất tâm. Họ vừa niệm Phật vừa so sánh, mong mình phải là người niệm Phật nhiều nhất. Họ có ý niệm này thì nhất định họ sẽ bị Ma chướng ngại. Họ chắc chắn sẽ không có kết quả tốt. Người niệm Phật nhất định tâm phải bình, khí phải hòa, không có bất cứ mong cầu gì**”.

Hòa Thượng nói: “Trên “Kinh A Di Đà” đã nói một đại pháp viên mãn: “**Từ một ngày đến bảy ngày mà chúng ta nhất tâm bất loạn niệm Phật thì chúng ta có thể có thành tựu**”. Trong pháp môn niệm Phật, nếu chúng ta chân thật đúng như pháp mà tu học thì 7 ngày chúng ta có thể có thành tựu. Chúng ta phải như lý, như pháp mà tu học. Chúng ta phải hiểu rõ lời nói này!”. Ở Singapore mọi người thường tổ chức các Phật thất niệm Phật trong 7 ngày. Trong 7 ngày chúng ta chỉ niệm một câu “**A Di Đà Phat**” không bị xen tạp bởi những ý niệm khác thì tự khắc chúng ta được nhất tâm. Hòa Thượng đã từng nói điều này nhiều lần nhưng mọi người không chú tâm nên không nhớ.

Hòa Thượng từng nói: “**Người nào tâm quá loạn động thì họ nên tụng 300 biến bộ Kinh Vô Lượng Thọ để tâm được định**”. Nhiều người nghe vậy thì cho rằng người tu hành pháp môn niệm Phật thì phải tụng 300 biến “**Kinh Vô Lượng Thọ**”. Họ không biết đó là Hòa Thượng nói với những người tâm quá loạn động, tâm quá mong cầu, hoài nghi.

Khi chúng ta hành trì một câu “***A Di Đà Phật***”, chúng ta chỉ cần niệm rõ ràng, tâm nghĩ, miệng niệm, tai nghe. Có những người niệm Phật truy đỉnh, họ cho rằng niệm Phật như vậy sẽ hàng phục được vọng tưởng. Năm 2010, khi tôi đến Cư sĩ Lâm ở Singapore, tôi thấy họ niệm Phật rất chậm nên tôi học theo họ. Chúng ta niệm Phật nhanh thì dễ nhưng niệm chậm rất khó. Hòa Thượng niệm “***A Di Đà Phật***” rất chậm rãi.

Hòa Thượng dạy: “***Người niệm Phật tâm phải thanh tịnh. Chúng ta phải chân thật niệm Phật.*** Trong chữ Hán, chữ “Niệm” ở trên là chữ “Kim”. “Kim” nghĩa là hiện tại. Ở bên dưới chữ “Niệm” là chữ “Tâm”. Chúng ta niệm Phật thì tâm hiện tại của chúng ta có Phật. Đó là chân thật niệm Phật. Tôi vẫn chưa làm được điều này, khi niệm Phật trong tâm tôi vẫn vọng tưởng.

Tâm chúng ta không những vọng tưởng, không thanh tịnh mà còn xen tạp. Chúng ta mong cầu vãng sanh, mong cầu nhất tâm, mong cầu niệm Phật có lực. Có người niệm Phật nhưng mong cầu có tiền tài, có đạo tràng lớn. Chúng ta niệm Phật mà tâm chúng ta còn mong cầu thì chúng ta sai rồi!

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta một câu “A Di Đà Phật” niệm đến cùng thì sau vài ngày chúng ta tự nhiên được nhất tâm, chúng ta tự nhiên được tương ứng với Phật, khi đó chúng ta muốn vãng sanh lúc nào cũng được***”. Tâm chúng ta thanh tịnh, chúng ta thấy Phật rồi thì chúng ta được tự tại. Chúng ta muốn vãng sanh lúc nào cũng được. Chúng ta chỉ nói lại lời Hòa Thượng nói, chúng ta chưa đạt được công phu này. Nếu chúng ta làm đúng như lý, như pháp thì sẽ có công phu như vậy.

Hòa Thượng Hải Hiền niệm Phật trong 92 năm, Ngài không giảng Kinh thuyết pháp nhưng Ngài luôn tâm bình, khí hòa. Chúng ta niệm Phật thì trong tâm chúng ta phải có Phật. Tôi đã từng chia sẻ đề tài: “***Phật hiệu có thể gián đoạn nhưng Phật tâm không thể gián đoạn***”. “*Phật tâm*” là tâm Phật. “*Tâm Phật*” là tâm vì tất cả chúng sanh lo nghĩ. Chúng ta dùng tâm Phật trong mọi khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế. Chúng ta dùng tâm Phật để niệm Phật thì chúng ta sẽ tương ứng với Phật. Chúng ta làm đủ tiêu chuẩn thì chúng ta được vãng sanh. Chính mình quyết định mình có được vãng sanh hay không.

Sáng nay, khi tôi đọc bài này thì tôi cũng giật mình. Hòa Thượng nói chúng ta không cần cầu vãng sanh. Vãng sanh không phải cầu là được. Chúng ta đủ tiêu chuẩn thì chúng ta tự khắc được vãng sanh. Điều này chúng ta giống như khi một người đủ tiêu chuẩn làm việc gì

thì chúng ta bố trí họ làm việc đó. Một cô giáo đạt đủ tiêu chuẩn thì chúng ta sẽ bố trí làm hiệu trưởng.

Hàng ngày, chúng ta có quá nhiều mong cầu. Chúng ta mong cầu được vãng sanh, niệm Phật nhất tâm, niệm Phật thành khối. Nhiều người còn mong cầu có cơm ăn áo mặc, có sức khỏe. Tôi đi bất cứ nơi đâu, tôi cũng có thể sống được. Chúng ta chỉ cần nỗ lực lao động thì chúng ta không cần phải mong cầu, xin xỏ người khác. Tất cả là do phước báu của chúng ta. Chúng ta có đủ phước báu thì cơm gạo áo tiền tự nhiên đầy đủ. Người xưa đã nói: “**Nhất ấm nhất trác, mạc phi tiền định**”. Một bữa ăn, một ngụm nước đều do tiền định.

Tôi hiểu được vấn đề này nên hơn mười năm qua, tôi đi đâu cũng mang quà tặng mọi người. Tôi không mong chờ người khác tặng quà. Chúng ta khởi lên một niệm ác, một niệm thiện thì đều chung biến pháp giới. Chúng ta khởi lên một ý niệm thì ý niệm đó đã lan khắp pháp giới, chư Phật Bồ Tát, chúng sanh ở tầng không gian khác đều biết. Chúng ta khởi lên một niệm thiện thì chúng sanh tầng không gian khác đều kính trọng, ngưỡng mộ. Hòa Thượng luôn nhắc: “**Chúng ta có đủ can đảm suốt cuộc đời này chỉ niệm một câu “A Di Đà Phật” không!**”.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!